

W NIEDZIELĘ DNIA 2. LIPCA 1809.

Przez C. K. cyrkularnego Kommissarza Sissa oddana jest J. Królewiczowskiej Mei Arcy Xciu Austrii o'Este Franciszkowi summa zł. ryb. 1174, jako składka na korzyść Morawsko Szląskiej milicyi.

Wykaz tutejszych obywateli, którzy tę summę z prawdziwego patriotyzmu złożyli, w krotce umieszczony będzie w tutejszey gazecie.

J. Królewiczowska Mość raczył ten dowód przychylności ku oyczyźnie z największym przyjaźni upodobaniem i summę tę w celu przeznaczonym C. K. Gubernatorowi Morawii i Szląska Hrabieciu Lazańskiemu przesłać.

Dzienny rapport C. K. woyska z głównej kwatery Komorn d. 17 Czerwca 1809.

Wczasie rozpoznawania, które Feldmarszałek porucznik Primont d. 16 Czerwca przedsięwziął, natrafił w okolicy Acs na nieprzyjacielskie stoyiki. Zniknęły zaraz, ostrzeżyły głoway swoy korpus o sblizeciu się na-

szem i na ich miejscu pokazało się kilka sawadronow jandy. Lecz dywizya Bisenbarskiego regimentu uderzyła na nie żywo i szczęśliwie, zabita wielu ludzi, resztę za Acs odparła. Pomiędzy nieprzyjaciolmi, (którzy od patasza walczoney tej dywizyi polegli, znajdował się także jeden jenerał. O imieniu jego, lubo schwytano jego konia i część rzeczy, nie można się było dowiedzieć. Gdy nieprzyjaciel rozbrał uchodząc pływający most przy Acs, i wieczor się zrobił, nie można zatem było czynić tego dnia daley rozpoznawania.

Nieprzyjacielski jeden korpus stoi w okolicy Seala - Egerszag; podiazdy jego zachodzą do Plattensee.

Dzienny rapport C. K. woyska pod d. 18. Czerwca z Pestu.

Nieprzyjaciel pokazał się d. 16 w południe w kilka set koni i dwiema działami przed mostowym szansem przy Komorn, gdzie pomiędzy placówkami przy Szöny przyszło do mały znaczących atarczek. Z szansem dano także do nacierającego nieprzyjaciela kilka ra-

sy z dziać ognia.

Nieprzyjaciel odstrzeliwał się; lecz uznano za potrzebne zaprzestać z naszej strony strzelania, ponieważ nie wielka była nieprzyjaciela kęzba, i poznać można było, iż to tylko rozpoznawający był oddział. Jakoż cofnął się zaraz nazad. Z naszej zaś strony postanowiono przedsięwziąć mocne rozpoznawanie; Feldmarszałek porucznik Frimont wysłany był z 2000 jazdy, pomiędzy którą znajdowało się cokolwiek regularney, ku Acs i Göny, z zleceniem przekonania się o sile nieprzyjaciela, o jego poruszeniach, stanowisku a mianowicie czyli Wicekról stoi ieszcze między Raabą i Komorn lub czyli odmienił swoje stanowisko i gdzie jego poruszenia zmieniają.

Jak skoro nadejdą raporty przedsięwzięte roztanie uwolnienie Raab. Wojsko obozoie tymczasem na lewym brzegu Danau, dla wypoczęcia cokolwiek. Na wielką wysepę Schüll posłano tymczasem oddział insurrekcyjney jazdy i cokolwiek regularney piechoty, gdzie stała już dywizya Prezburskiej, jazdy i dywizya odwodowa Hillera; dalej osadzone zostały miejsca Uj Falu, Nagy Lőr, Kis-Kessly, Kolos i Nema; w Aranyos i Nagy-Kessly stoją oprócz tego odwodowe oddziały.

*Dzienny rapport C. K. wojska pod d.
23 Czerwca.*

Nieprzyjaciel wyptynał d. 21 na 25 statkach z wyspy Lobau, w celu uderzenia na nasze strażę na wyspach Dunsiu. Lecz działa z bateryy naszych tak dobrze do niego celowały, iż zatopiły mu jeden statek, a z resztą uciekł spieszo do Lobau nazad.

Regiment pieszy Reuff-Plauen donosił J. Cesarzowiczowskiy Mci, Arcy Xciu Jene-

ralissi nowi, że skrzydłowy jego Adjutant, Major Xzć Reuff, gdy jeden batalion tego regimentu odbrał d. 21 Maja rozkaz przypuścić szturm do Aspern, nie tylko przewodniczył mu na koniu, ale gdy ten zaraz pod nim zabity został, z własney ochoty dobył pałasze, stanął na czele szturmujących i krzyknął: "za mną dzieci i ja jestem także Reuff, „ i tak dalece zapalił w żołnierzach odwagę, iż nieprzyjaciel nie potrafił im się oprzeć. J. Cesarzowiczowska Mość znajdzie piękny ten czyn młodego wielkich nadziei oficera godnem szczególniejszego wspomnienia.

J. Królewiczowska Mość Arcy Xzć Ferdynand donosi pod d. 18 Czerwca z główney swey kwatery w Wielowci, że ufortyfikowane miasto Sandomierz poddało się dnia tego przez kapitulacyą wojskom Austryackim, gdy w nocy z 15 na 16ty zdobyte szturmem zostały zewrętrzne szanice i większą część domow i magazyny spalone.

W mieście tem znajdowało się 5 batalionow piechoty i 3 szwadrony jazdy wojsk Polskich, które rozkaz miały bronie go uporczywie póki nie nadejdzie odsiecz.

Działa, które dawniey za napadnieniem Sandomierza przez Polaków utracone były, dostały się nowu przez to szczęśliwe zdarzenie w ręce Austryaków.

Na kilka dni pierwey stoczył Feldmarszałek porucznik Mondet przy Jedlińskich świętą walkę z Jenerałem Polskim Zajączkiem, którego ubiwszy mu przesłało 300 ludzi, i zabrawszy iadaego officera sztabowego, 13 niższych i 584 żołnierzy, tudzież 1 działo i 2 prochownice, odparł za Pilicę.

Powyższy feldmarszałek chwali szczególniey waleczne sprawienie się w tey bitwie Kapitana Pillmana od artylerji, Majora Hra-

bieg. Gatterburg od Cesarza huzarów i Rotmistrza Schiller, który na poniesione rany umarł.

W Sanoku pobudzili Polscy podżegacze lud do buntu, i usiłowali rozszerzyć pożar buntu; lecz oddział dywizyi Feldmarszałka porucznika Egermanna, atęczywszy się z Węgierską insurekcyą, rozproszył powstańców, dowodząc ich Hrabiego Parysa zabrał i do Krakowa pod strażą odesłał.

Nie ma wątpliwości, że w kroczenie woysk Rosyjskich do Ołiszy, i przedsięwzięte stąd środki położą w krotce koniec naradom Polskim powstańców i woysk Xięstwa Warszawskiego.

Podług doniesienia J. Cesarzowiczowskiej Mici Arcy Xcia Pruskiego pod d. 17 z Konorn, przedsięwzięte zostało rozpoznawanie ku Aesc w czasie którego dywizya Eisenburstkiego regimentu natrafia na szwadron nieprzyjacielskiej jazdy, z którego wiele ludzi, wraz z jenerałem Francuzem, zarabita.

D. 19 zadierał się nieprzyjaciel przeprawić oddział woyska między Winek i Newała wyspę Schütt, i tym końcem osadził dniem pierwej wyspę Winek; ale gdy woyska nasze popłynęły na statku dla uderzenia na tę wyspę, opuscił ją spieszno, i jeden pułkownik, jeden adjutant i 9 żołnierzy, którzy niezdażyli uciec, dostali się insurekcyjnemu woyskom w ręce.

Dzienny rapport C. K. woyska pod d. 24 Czerwca.

Podług doniesienia Jenerala Am Ende z Drezn pod 19 Czerwca, zamyslał on dotrzeć do poląpie z częścią swojego korpusu do Meissen, d. 20 do Oschaz, a d. 21 do Lipska.

W Dreźnie znalazły nasze woyska znaczne zapasy broni i amunicyi, tudzież 28

wcale nowych pontonow, które zaraz do Czech odesłane zostały.

Jenerał Radiwoiewich donosi pod d. 18 b. m. z Bairaytu, że Rotmistrz Baron Menges zabrał w Bambergu nieprzyjacielską kasę i znaczny transport lazaretowych potrzeb, które wieziono z Magdeburga do Donauwerth, składający się z wielu różnego gatunku miedzianych naczyń, łożek, pięknych chirurgicznych narzędzi i bielizny w wartości do pół miliona, co wszystko uwieziono w bezpieczne miejsce na 56 wozach.

Rotmistrz Tekusz opanował także w okolicy Schleitz wiele wozow z wódkami, które wieziono z Lipska do Ratysbony dla nieprzyjacielskich lazaretow.

Jenerał Mesko, który z 4 batalionami i dwiema dywizyami stał na lewym brzegu rzeki Raby i posofnieniu się po zaszłej potysce przy Szabad-Hegy woysk Austryackich ku Aesc, przerwaną miał z niemi komunikacyą, otworzył sobie w tyle nieprzyjaciela przez swoją odwagę i mężstwo woysk swoich drogę do Kateli nad Plattensee, przebił się d. 17 między Kis-Zell i Sag przez wiele nieprzyjacielskich oddziałow, zabrał w niewolę 6 officerow i 178 żołnierzy, zdobył wiele bagazow i 2000 par nowych trzewikow, oswobodził 30 Austryackich officerow i wielu żołnierzy, którzy d. 14 Czerwca w niewolę zabranemi zostali i złączył się nakoniec d. 20 w Hilweg z Feldmarszałkiem porucznikiem Chasteller.

Wypisy z Gazety Austryackiej która od d. 24 Czerwca zaczęła wychodzić.

Z Wewnetrzney Austryi.

Francuzki Jen. Marmont zajął był po kilku żywych potczkach w powiecie Likau-akim, które przez pozymanie C. K. dowodzące

go Jenerała Stoichewika pomyslnie dla niego wywiadomości potwierdzają nawet zagraniczne pi-
padły, część wojskowej granicy, w której sma.
leży miasto Fiuma, i resztę nad brzeża. Wszy-
stkie jednak te miejsca opuścił słaby jego kor-
pus z tak wielkim pośpiechem, iż znaczna
liczba ranionych jego żołnierzy, pomiędzy któ-
remi 3 jenerałów, dostało się wręce nadeciągaj-
cego C. K. Austriackiego woyska. W środ-
ku bieżącego miesiąca stał on przy Laibach, za-
grożony z iedey strony od Bana Kroackiego
Feldmarszałka porucznika Hrabiego Giulay, któ-
ry znajdował się w Robinitseh, a z drugiey od
Feldmarszałka porucznika Margrabi Chateiera
który z Karentyi ciągnął. Cała wojskowa gra-
nica, Zeng, Fiuma i resztę nadbrzeża, tudzież
wyspy Carnero osadzone są C. K. Austriac-
kim woyskiem.

Z Galicyi. — W ten czas kiedy C. K.
Austriackie woysko w Polsce opanowało
Warszawę i większą część powiatów na le-
wym brzegu Wisły, wtargnęło woysko Pol-
skie na prawym brzegu tejże rzeki do Gali-
cyi, i w ogółonym z woyska krajów uczyni-
ło postępy, które w publicznych pismach wy-
stawione są jako świetne zwycięztwa nad znacz-
nem Austriackim woyskiem, którego tam nie
było. Naczelnny Wódz, Arcy Xąż Jmć
Ferdynand, zbiegł ucieczką prowincyom na
pomoc, i znaczny korpus Polski został już za
San. ku Lublinowi odparty. Juny korpus, któ-
ry przebył Pilicę, został przy Jedlińsku z u-
tratą 300 ludzi w zabitych i 600 w poyma-
nych, pomiędzy którymi znajdują się 14 szta-
bowych i niższych officerów, i 1 działo przez
Feldmarszałka porucznika Mondeta do uciecz-
ki przymuszony. W wszystkich stronach
jest nieprzyjaciel ścigany.

Dodatek do doniesień z Tyrolu.

Wszystkie ogłoszone dotąd o Tyrolu

Podług tychże gazet! uderzyli powstańcy
(Foralbergianie) d. 31 Maja na miasto Füssen i
stoczyli tam walkę z Wirtembergezykami.
Juny korpus powstańców zachodził przez Bre-
genz aż do Lindau.

Z Augsburga donoszą pod d. 7 Czerwca,
iż powstańcy zaszli aż pod Kempten, z ię i to
miasto i wszystkie opanowali kasły. Fran-
cuzki Jenerał Picard cfa się przez Kauf-
bayern do Buchloe i Schwabmünchen. Tak
drogą udał się Dyrektor policyi Andrian z Augs-
burga z batalionem ochotników. Tym! spo-
sobem Memmingen zagrożone na nowo odpow-
stańców zostało. W Kaufbayern miano ukon-
tentowanie widzieć d. 6 Czerwca wchodzące-
go tam Francuzkiego jenerała z iego korpu-
sem. Podług najnowszych doniesień Jenerał
Picard miał główną kwaterę w Landsbergu,
a Andrian stał w Schwabmünchen.

Z Stuttgardu piszą pod d. 8 Czerwca, iż
gdy korpus Jenerała Scheeler zagrożony zle-
wego boku został przez cofnięcie się Francuz-
kiego jenerała, rozkazał Król posłać mu w jęk-
dzie i plechocie na wozach posilki. W tym-
że zapewne celu, ażeby tam iak naszybcy
ściągnąć! posilkow, wysłały także zagraniczne
gazety do Szwabii 10,000 ludzi od Francuzkiego
odwodowego woyska pod Jenerałem Keller-
manem, które najprzod nad Elbą stało, po-
tem postąpić miało z Hannu do Erfurtu.

Obszerny rapport Bawarski o zdarzeniach
pod Insprukiem i cofnięciu się Jenerała Deroi
z Tyrolu, zgadza się co do istoty rzeczy zui-
pełnie z naszymi doniesieniami; wyjąwszy, że-
przybiera ton, który bardzo źle się wydaie przy-
opisywanych zdarzeniach.

Cofnięcie się Jenerała Deroi (wyrazy

tego rapportu) było dla przeciętej zupełnie komunikacyi między dawnymi Bawarskimi krajami tem trudniejsze, że Tyrolczycy porzucali wszędzie mosty. Korpus jego nie mógł się więc wielkim gościńcem cofać, ale musiał iść po lewym brzegu Inn przez góry i lasy, gdzie żadney nie było drogi, z których ukryci Tyrolczycy dawali ustawicznie do przechodzących Bawarczyków ognia. — Zapewniają jednak z strony Bawarskiej, że to nastąpiło bez najmniejszej straty w wozach, amunicyi i działach, a wcale z niewielką stratą w ludziach, że Tyrolczycy są tu szkalowanymi i zawsze buntownikami nazywanymi, łatwo się domyśleć można. Bawarski rapport uskarża się najbardziej na C. K. Majora Teimer, ponieważ w ten czas tylko przyrzekł Bawarczykom najlepsze obeyście się ziemi, gdy poddadzą się w oznaczonym czasie, ale jeżeli nie zechcą korzystać z tego czasu łaski, najsurowiej zagroził. Z Bawarskiej strony przywodzą jako bobatyrski czyn, że dwóch Tyrolskich Xięży, którzy dopomagali do oswobodzenia swej oyczyzny, z nieważono i z sobą powlczono. W innym miejscu przywleczicno osobliwszy czyn waleczności Pułkownika Hrabiego Arco. Woz prochowy nie mógł w czasie potyczki z niedostatku koni daleko być prowadzony i lubo sięgnął go Hrabia Arco z swoimi ludźmi, musiał jednak być porzucony, gdzie wysadzony potem na powietrze i zabił wielu Tyrolczyków! — Poźniejsze doniesienia z Monachium okazują jeszcze widoczniej jak wielkie są postępy walecznych Tyrolczyków. Pułkownika Hrabiego Arco, który dopiero d. 29 Maja przy Scharnitz miał odnieść zwycięstwo, znajdujemy w tych doniesieniach w Benediktbayern, o kilka stacy wewnątrz kraju, lecz i tu za słabym

do oparcia się nacieraającym Tyrolczykiem. Z tego też powodu Jenerał Deroi, który w początkach cofnął się z Inspruka do Rosenheim tylko — około 30 godzin drogi — i tam sobie stanowisko obrał, uznał potem za potrzebne odmienić to stanowisko i złączyć się z Hrabim Arco, dla zbliżenia się znowu do Francuzkiego jenerała, ażeby zastonić nadgraniczne okolice i zagrożoną Bawaryą przeciw dalszem napadom Tyrolczyków. Według najnowszych doniesień znajdowali się Tyrolczycy w Murnau i zachodzili aż ku Weilheim. Dywizya Jenerała Deroi stała w południowej okolicy Monachium, a główna jego kwatera znajdowała się w samym Monachium. Dywizya Jenerała Wrede, która znajdowała się w Austryi w okolicach Lincu, odebrała rozkaz wroczenia się do Bawaryi.

Rozmaite wiadomości. — Schill uleż musiał połączenem Westfalskim, Hollenderskim i Duńskim woyskom. Schronił się wreszcie do Stralsundu, gdzie uderzyło na niego 8000 Hollendrow pod Jeneralem Gratiem i 4000 Duńczyków pod Jeneralem Ewald. Poległ walcząc d. 31 Maja, w tym samym dniu, kiedy Francuzki Marszałek Lannes umarł w Wiedniu na swoje rany. Walka w Stralsundzie bardzo była zacięta, Hollendry utracili Jenerała Carteret, Pułkowników Batenburg, Dollmannu i wielu innych officerow.

Część korpusu Schilla wsiadła na okręty w Warnemünde; kilka set ludzi znajdować się ma w Rügen, a reszta z tych, którzy znajdowali się w Stralsundzie, około 500 ludzi, cofnęła się podług umowy do granic Pruskich.

Hollendrzy i Duńczykowie chcą z powodu odniesionego nad Schillem zwycięstwa

wystawie przy Stralsundzie pomnik.

Następujący dowód ludzkości C. K. Au. stryackich żołnierzy, zasługuje dla potomności być zachowanym. W czasie powrotnego ataku Aspern natrafił Au'tryacki officer należący, w krzakach kilkunastu ranionych Francuzkich żołnierzy. Na zapytanie, jak się tam dostali, odpowiedzieli: "Waszem żołnierzom winniśmy, że się tu znajdujemy. „ Wśród zapalczywej bitwy wynieśli Au'tryacy żołnierze ranionych nieprzyjaciół z palącego się miejsca, aby ich od spalenia się uratować. Tak piękny czyn zasługuje, aby był umieszczony w opisie wielkiej tej bitwy.

Pomiędzy Francuzkimi ranionymi i ichami z bitwy pod Aspern okazuje się powszechne nieukontentowanie przeciw teraźniejszemu ich panującemu. Wielu z nich przeklina głośno ambicyą która wyludnia nieszczęśliwą Francyą, i że za nienasyconą chęć przelały się już strumienie krwi Francuzkiej w najodleglejszych krajach.

Patryotyczna ofiara. — Mieszczanie Temeswarscy posłali 87 wiader wódki w podarunku dla wojska. J. C. K. Mość raczył im z tego powodu ukontentowanie swoje oświadczyć.

Z Sztokolmu d. 7. Czerwca.

Gdy sejmujące stany przyjęły onegdaj ułożoną przez konstytucyjny wydział formę rządu z mało znaczącymi wyjątkami i uwagami każdego stanu, które na przyszłym seymie przez Króla i stany mają być zatwierdzone, zgodziły się na pokorne życzenie, aby J. Królewiczowska Mość, Xzję Regent państwa,

przyjął wraz z tą formą rządu koronę i bertopństwa Szwedzkiego.

Po południu o godzinie 5 udały się stany do Xcia Regenta, dla oświadczenia mu iednomyślnego swojego życzenia i proszenia go oraz, aby się mogły w iedney izbie połączone zgromadzić.

Wczoraj zwołane zatem stany do izby seymowej zosłaty. Xzję Regent zagaił posiedzenie krótką mową, poczem marszałek i mowca stanów oznaywali publicznie co na seymie uchwalone zosłato. Xzję Regent odpowiadając na te mowy, oświadczył urzędście, iż przyjmuje natylko uchwaloną formę rządu, ale i ofiarowaną mu iednomyślnie koronę Szwedzką. Potem wstał z swego miejsca i uśiadł na tronie, z którego przemawiał czule do stanów jako Król Szwedów, Gotów i Wendów, zapewniając ich o swej przychylności i przywiązaniu, których dał już ludowi Szwedzkemu niezaprzeszone dowody,

Odezwe, którą Król oddał woźnemu państwa, aby ją według zwyczaju w stolicy ogłosił, przesyłał stanom kanclerz nadworny, poczem słyszeć się dały powszechne okrzyki radosne. J. K. Mość zakończył potem pamiętne to dla Szwecyi posiedzenie, i przy odejściu jego słyszeć się dały powtórnie radosne okrzyki.

Dziś wykona tak wojsko, iako i cywilne władze przyjętę wierności nowemu Królowi Karolowi XIII.

J. K. Mość mianował jeszcze iako Regent państwa Nadwornego kanclerza i komandora gwiazdy północney, P. Engeström, prezydentem kancelaryi stanów, który przed kilkudniami zupełnie ten urząd objął.

Podbrzeźną rureyską flotę uzbroją z nadzwyczajnym pośpiechem, zktórey już znacz-

na liczba statków odplynęła do Furusund i Grisselhamn. Codziennie jest jeszcze pomniana, tak, iż wkrótce liczba iey żaglow dōydaie do 150.

Wiele naszych fregat o 44 działach krąży teraz około wysp Alandzkich.

Dnia 8. Czerwca.

Nadeszła tu wiadomość, że Pruski Major Schill z zebrany w Niemczech korpusem wkroczył do Pomeranii Szwedzkiej, że tam znaczne czynił zaciągi i wiele przeciwnych się interellowi kraju przedsięwziął brokaw. Lubo nikt o przeciwnych zamysłach tego dowodczy nie wątpi, zwłaszcza, że własny rząd iego publicznie ie potępił, dwor iednak Szwedzki wiezi się bydz̄ zniewolonym obrzedz̄ mieszkańcow Pomeranii, aby nie dali się rzezonemu Schillowi do czego takiego naklonic, coby dla nich mogło bydz̄ niebezpiecznem i przeciwiło się oraz interellom Szwecyi.

Od dowodzącego Jenerala północnem woyskiem, Barona Wrede nadeszły tu następujące raporta:

Najpokorniejszy rapport.

Po ośt̄ tym moim raporcie pod d. 18 Maja zprawdziło się niestety, że Podpułkownik Furumark z 600 ludźmi od regimentow zachodniej Botnii i Wasy zniewolony został podać się przewyższającej nieprzyiaciela sile. Wraz z potrzebami do podbrzeźney floty, które się przy Wele to zasydowały, zabraniami zapewne zostali niektórzy oficerowie i żołnierze, tudzież 20 do 30 dragonow Karelskich. Nie mam jeszcze urzędowego raportu o tem zdarzeniu; wiem tylko od Korneta Brunf, który szedł za tym oddziałem, lecz gdy był zabierany przez lasy uciekł, że gdy Podpułkownik Furumark po

żywey dwugodzinney rozprawie postrzegł, iż jest od morza po lodzie zaskoczonym, zaczął się w dobrym porządku cofać, i był aż ku Bure potężnie ścigany, gdzie zabiegło mu drogę 2000 Rossyanow po lodzie i zniewoliło do stężenia oręza.

Na szczęście nadzwyczajne ciepło w tych dniach zrobiło lód nie do przebywania; Rossyanie nie mogą zatem tak szybko naprzod postępować.

Z dotychczasowych tu raportow Jenerale majora Hrabiego-Cronstedt, Pułkownika Fablander i Podpułkownika Dunker postrzeż W. Królewiczowska Mość łaskawie nietylko wytrwałość małego naszego oddziału przeciw przemagającej nieprzyiaciela sile, ale nawet niezaprzeczoną ufność w ratowaniu rzeczy korony.

Nieszczęście, które spotkało oddział w Skellfte, jest zdarzeniem, któremu nie było w mocy ludzkiej zapobiedz. Tak właściwa i nader niebezpieczna / okoliczność, że w rozciągłości 70 mil nie ma ani jednego miejsca, któregooby od morza obeyśdz̄ nie można, czyni obronę Norlandyi bez podbrzeźney floty niepodobną. Jeżeli więc z wcale nie znaczącą silą, która pod moimi rozkazami została, potrafię wstrzymać postępy nieprzyiaciela, tedy racysz W. Królewiczowska Mość przysłać niezwłocznie podbrzeźną eskadrę, ponieważ otwarte teraz jest morze od południa ku Quarken i dozwała Rossyanom czynić wyprawę. W główney kwaterze Hörnessund d. 22 Maja 1809.

Wrede, Naczelnny jenerał Król. północnych woysk.

R a p p o r t.

Ażebym w terażniejszey krytyczney

chwili nie uchybił mojej powinności, udzielenia każdego urzędowego doniesienia o nieprzyjacielskich zamysłach i o przedsięwziętych z naszej strony przeciw nim środkach, mam honor przesłać tu nadesłane mi tak od Naczelnika brygady Fahlander, jako też Podpułkownika Dunker rapports. Rosjanie przybyli w wieczor do Kyrkebye; siła ich wynosi, jak zapewniają, do 7000 ludzi, my zaledwie 1000 część siły nieprzyjacielskiej liczymy, która postąpiła do Gumboda, dla zastąpienia oddziału w Nyby. Z resztą dokładamy wszelkiego starania, dla uprowadzenia dział i innych rzeczy korony. W głównej kwaterze drugiej Finlandzkiej dywizyi w Umea d. 19 Maja 1809. *J. A. Kronstedt.*

Rapport.

Po odebraniu dołączonego tu raportu od Podpułkownika Dunker, niebezpieczeństwo, posiadłem zatem do Gumboda, dla zgromadzenia tam wszystkich sił moich, które 700 ludzi nie przechodzą. Z Diekneboda poprowadzono tak Rosyjskie, jako i Szwedzkie oddziały do Umea, gdzie spodziewam się, że najdalej intro-

staną. Z innymi rzeczami korony postępię podobnie, podług danego mi rozkazu. W Gumboda d. 14 Maja 1809.

G. Fahlander, naczelnik brygady.

W Abo znajdowało się, podług niezawodnych doniesień, d. 19 b. m. 106 gotowych do wyjścia pod żagle Rosyjskich podbrzeżnych statków, później dowiedziano się z pewnością, że około Nauu przebyło ich 95, połączyły się d. 22, potem popłynęły do Berghamne, gdzie d. 23 przybyły i ćwiczą się w strzelaniu. Domysłają się, że d. 26 udadzą się pod wyspy Alandskie.

Koronacya Karola XIII. który onegdaj przy wystrzałach z dział uroczyście Królem ogłoszony został, ma za 14 dni nastąpić.

Kapitan porucznik, Hrabia Rosen, który powrócił niedawno z poselstwa do Cesarza Napoleona, mianowany został majorem.

Najjaśniejsza Królowa znajduje się teraz z dziećmi przy Królu w Gylsholmie.

Dla Jenerała Stedingk, który ma do Abo iechać, nadeszły paszporty.

Jenerał Pahlen przeznaczony jest w poselstwie do Cesarza Napoleona.

Zyczących sobie na drugie pół roku od 1go Lipca do ostatniego Grudnia r. b. gazetę Krakowską trzymać, uprasza iey Redaktor, aby raczyli wcześniej się zgłaszać. Cena oney jest zwyczajna.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

 W NIEDZIELĘ DNIA 2. LIPCA 1809.

z Londynu d. 2. Czerwca.
(Przez Francją.)

Biskup St. Andero przybył z wielu innymi Hiszpanami z Gijon do Londynu.

Francuzi weszli d. 19 Maja do Gijon. Jenerał de la Romana odплыł z swoim adjutantem z Gijon w celu wyśiążenia do którego z zachodnich portow w Galicyi, i połączenia się znowu z wojskiem. Z Gijon wszystkie okręty aż do dwóch usiekły.

P. Canning oświadczył d. 30 Maja w niższej izbie, iż poseł nasz w Ameryce, P. Erskine, nie tylko nie czynił układow według danych mu instrukcyi, ale nawet przeciw nim postępował.

Pisma nasze ogłosiły w tych dniach z wielkim żalem i razem z wielkimi pochwałami śmierć P. Sheridan. Gdy d. 30 Maja pokazał się w niższej izbie, winszowano mu odzyskania zdrowia; lecz nie długo się nim cieszył.

Mamy wiadomość, iż Francuska eskadra, która zamknięta była przez Kontraadmirała Cochrane w Saiates przy Gwadelupie, powróciła do Cherburga.

Nie sprawdzita się pogłoska, iakoby P. Burdett przedyskował się z P. Tierney.

Podług doniesień z zachodnich Indyy został Wicekról Meksyku, którego sposób myślenia był podeyrsany, na liniowy okręt Hiszpański o 74 działach w Santa Cruz; zaprowadzony. W drodze przeciągnął na swoją stronę kapitana okrętu, który obowiązał się zawieść go do obcego portu. Lecz inni oficerowie i lud dowiedziawszy się ozmowie, pochwycili Wicekróla i kapitana i obu na okręcie obwiesili. Rzeczony okręt, który był do Hiszpanii przeznaczony, miał na sobie 14 mil. dolarow w gotowych pieniądzech.

W Hawannie wyszła pod d. 23 Marca odeswa, na mocy której musieli się stamtąd niektórzy cudzoziemcy w przeciągu 25 dni oddalić. Przyszło tam z tego powodu do zaburzeń.

W Karakas chciały niektóre osoby utworzyć niezawisły od Hiszpanii rząd; ale powstał przeciw nim lud i ściał 24 rewolucjonistów.

Admirał Saumarez, który krąży teraz po morsu Bałtyckim, jest szczególnie przeciw Rosyjskiej flocie przeznaczony.

Na mocy gabinetowego rozkazu pod d. 31 Maja zakazane jest obcom okrętom bez pozwolenia pływać do Helgoland i stamtąd

wyptywać. Zda się, iż chciano przez to oddalić stamtąd Amerykańskie okręty.

Z Portugalii nadeszły tu następujące doniesienia:

"D. 10 Maja pisał Jenerał Wellesley list do Marszałka Soult. Po rozprawie d. 11 cofnął się Marszałek Soult do okolic Alkantara, dla połączenia się z Francuzkimi wojskami w prowincyi Minho i Dauro. Jenerał Wellesley stanął d. 15 w Braga, dokąd dniami pierwszymy cofnęło się 3000 Francuzów drogą od Guimarens. Kilka dywizyj Angielsko-Portugalskiego wojska przyżyło do Ponte do Lima, a Jenerał Beresford przybył d. 16 do Penafiel. Pierwszy jeszcze styczność potyczkę z Francuzkim Jenerałem Loison. Jedną dywizyją pod Jenerałem Silveira opanowała także wąwóz Salamonde. Tu miała miejsce dosyć znacząca rozprawa, po której cofnął się Marszałek Soult do okolic Chawes.

"W wojsku Marszałka Wiktora zaobchodzili w okolicach Alkantara poruszenia, które okazywały, iż chce się za rzekę Tagus przeprawić; lecz z tyłu działa przeciwnemu Jenerał Cuesta. D. 14 Maja przypuszczono mocny atak do oddziału, który załoga z Alkantara postawiła na wzgórkach. Po tym ataku nie postąpili Francuzi dalej. W znacznej jednak liczbie znajdują się w Walen-

cia de Alkantara i wpadają do pobliskich okolic.

"Pod d. 21 Maja donosi Jenerał Wellesley, że powrócił do Oporto, i pociągnie ku południowi, dla opierania się działaniom Marszałka Wiktora.

"D. 19 i 20 wysłane zostały Angielskie i Portugalskie wojska z Lizbony do Santarane, dla złączenia się z korpusem Jenerała Mirandy, który powiększy się tym sposobem do 30,000 ludzi. Główna jego kwatera znajdowała się w Abrantes.,,

Powyższe doniesienia przywiezione zostały przez okręt Fenix o 44 działach, który po 96 godzinach żeglugi przybył onegdaj z Lizbony do Plimutu.

Okręt który d. 26 Maja wypłynął z Wivares z pod brzegów Hiszpańskich, przywiózł wiadomość, że 5000 Francuzów weszło do Oviedo, pobijwszy Hiszpanów, którzy im się opierali. W Galicyi czyniono śpieszno wielkie uzbrojenia. Korpus Jenerała de la Romana przybył do Lugo. Sam zaś jenerał przyplął morzem i udał się z Maldona do wojska. Francuzi ściągają główne swoje siły pod Korunę. Przy St. Jago znajduje się miasto potyczka.

Podług doniesień z zachodnich Indyy opanowali Anglii wyspy Saintes.

D O N I E S I E N I A.

Kamienica wiezdana pod Nrem 196 na ulicy Poselska zwanej jest do sprzedania.

Znajduje się karetka, Basztarda w ostatnim guście, nie cale nie używana, do sprzedania za mierną cenę w ogrodzie P. Krzyżanowskiego.

Ponieważ syn brata Stanisława Korzeniewskiego podług relacyi Komornika Borzykowskiego w Rosyji mieszkającego, z imienia nie znany, lecz po Jozefie Korzeniewskim rodzony, już Edyktem publicznym pod dniem 21 Grudnia 1805 roku do liczby 15 809, tudzież powtornym pod dniem 17 Listopada 1806 roku do liczby 12,922, niemniej trzecim pod dniem 24 Sierpnia 1807 roku do liczby 9662, i nakoniec czwartym pod dniem 4 Maja 1808 roku do liczby 2617 powtórzonemi razami w danemi cytowanym zofie, żeby w przeciągu trzech lat i 18 niedziel do majątku niegdyś Ignacego Korzeniewskiego (który we wsi Podleśie w Cyrkale Kieleckim dnia 30 Czerwca 1802 roku umarł) i w ostatnim swoim rozporządzeniu jego za dziedzica ustanowił, jako takowy zgłosił się, i do tego dziedzictwa legitymował się ina-

cięcy za zrzekającego się dziedzictwa uważany będzie; jednakowż ten misnowany sukcesor do tych czas deklaracją obięcia lub zrzeczenia się tegoż dziedzictwa (o C. K. Sądzie Szlacheckim jako sądu majątek zmarłego Ignacego Korzeniewskiego pertraktującego nie podał, i jego miejsce pomieszkania wiadome nie jest; przeto niniejszym Edyktem piąty raz tego cytuje się z napomnieniem, iż w przypadku nie zgłoszenia się powyższa oświadczyć prawa do skutku przysprowadzona, i z majątkiem pozostałym według ustaw postąpiono będzie.

W Krakowie dnia 23 Stycznia 1809 roku.

Jozef de Nikorowicz-

Vlach.

Kannamillier.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniej.
Martinides.

Nomine Cæs. Reg. Nobilium Fori Cracoviensis Galiciae |Ocsid. Dno Ignatio Jawornicki medio praesentis Edicti hisce insinatur, quod nimirum Dnus Joannes Barcikowski, ad forum hocce Cracoviense adversus eum in causa puncto decernendæ executionis ad mobilia ejusdem in satisfactionem summæ 3625 fl. ren. libellum porrexerit, judicii que opem quoad id iustitia exigit imploraverit. Cum autem forum hocce ob ignotum ejus habitationis locum, vel plane a C. R. haereditariis terris absentiam ipsi D. Ignatio Jawornicki hic loci degentem Advocatum Adamum Krzyżnowski ipsius periculo, & impendio qua Curatorem constituerit, quocum etiam lis contestata in conformitate praescripti pro C. R. haereditariis terris Judiciarii Codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipse hisce finem in eum admonetur, ut tempore adhuc opportuno idest una Augusti 1809 ipse compareat vel Curatori dato, si que forte haberet, juris sui admiscula tempe live transmittat, vel denique alium quempiam Mandatarium constituat, fo oqu huic denotinet & pro ordine praescripto ea juris adhibeat media, quae ad sui defensionem maxime efficacia esse judicaverit, utpote, quod secus adversae fors cunctationis suae sequelae subimet ipsi sint imputandæ. Ita enim sanciant praescriptae pro C. R. haereditariis terris leges.

Jozef de Nikorowicz.

Vlach.

Kannamiller.

Ex Consilio C. R. |Fori Nobilium Galiciae Occidentalis.
Cracoviae die 19 Aprilis 1809.

Jędrzejowicz.

Przybywszy tu s nayspiękniejszymi optycznymi Instrumentami, według najnowszego zręcznych sztukmistrzów sposobu urządzone, podajemy do wiadomości znającym się na tem, szanownym amatorom, następujące sztuki: — 1) Microscopia composita, czyli drobnowidze. 2) Słoneczne Microscopia. 3) Rozmaite Prismata. 4) Wielkie zbliżające toby. 5) Perspe tywy różnego gatunku. 6) Małe doręczne teleskopy czyli dużowidze. 7) Różne gatunki okularów, które jedynie s Krantskiego i Flintskiego szkła szlifowane są, i które według potrzeby i rozmaitości oka przysposobione być mogą, osobliwie zaś zachowujące i wsmacniające wzrok, okulary dogodne każdemu oku; tak krótkiego wzroku ludziom, którzy przez te odległe przedmioty dokładnie widzieć i w odległości czytać mogą; jako też i tem którzy oddalone rzeczy bystro rozpoznają, a bliskich nie widzą. 8) Rozmaite palące i drążone szkła i oprocz tego różne optyczne rzeczy, iako to: Camera obscura, także różne szkła tegoż g tunku. — Te się będą według mierney przedawac ceny. Przytem podobne się także podobnego gatunku nadwątlone narzędzia naprawiac. — Mieszka u Pana Mateusza Knotza na S. Jana ulicy Nro. 460 na pierwszym pięttrze pod Nrm. 4.

Letman & Comp.

August Jozef Rhodius Medycyny i Chirurgii Doktor, bywszy instalowany praktyczn iekarz w powszechnym szpitalu w Wiedniu, a teraz nowo instalowany Professor Botanik Chemii w Krakowie, mieszkający w ogrodzie Botanicznym na przedmieściu Wesoła zwanym pod Nrem 216, do powszechney podaie wiadomości: iż zaczynając od dnia 15go Marza każdego dnia s rana od 9 do 10 go dziny bez różnicy wizyftkim ubogim poncty pocty

bużym bezpłatnie z ukontentowaniem lekarstwa zapisywać będzie. Niemniej gotów jest owych chorych, którzy dla słabości swojej, jego w pomieszkaniu nawidzieć nie mogą, w własnych ich pomieszkaniach nawidzieć, i bezpłatnie im pomocy lekarskiej udzielać.

Dnia 17 Lipca r. b. o godzinie 10tej z rana odbywać się będzie w kancelaryi cyrkularney Krakowskiej przez publiczną licytacyą sprzedaż. 1) Gruntu na przedmieściu Wesoła należącego do szpitala S. Mikołaja w Krakowie, którego pretium fisci jest 109 zł. ryń. 22 kr. 2) Gruntu Bractwa S. Anny u S. Mikołaja, którego pretium fisci 285 zł. ryń. 74²/₃ kr. Ceny kupienia mający powinni będą przed licytacyą złożyć 20 procentowe wadium. Wszystkie więc Dominiom, magistratom i JX. Plebanom zaleca się aby niniejszą licytacyą przyzwolili podali do wiadomości.

Z C. K. Urzędu Cyrkularnego Krakowskiego dnia 10 Czerwca 1809.

Nr. 5734 Dnia 23 t. m. będzie w Cyrkularney kancelaryi Krakowskiej kamienicy w Krakowie pod Nrem 220 do Dziekanii W. W. S. S. należąca do dzierżawy na 3 lata zaczynając od 24 Czerwca t. r. o godzinie 10tej z rana licytacya, której pretium fisci 592 zł. ryń. wyn. ai. Zyczący sobie mają się 10 pro. wadium zaopatrzyć. W Krakowie d. 15 Czerwca 1809.

Ratoliska.

Magistrat C. K. Stołecznego Miasta Krakowa Galicyi Zachodniej Janowi Swieszkiewiczowi niniejszym obwieszczeniem wiadomo czyni, iż Władysław Kosutka do tutejszego magistratu Krakowskiego przeciw niemu w sprawie ozniszczenie kontraktów kupna i sprzedaży połowy realności Jurydyki Wygoda zwaney żalobę podawszy osądową pomoc co sprawiedliwość wymaga dopraszał się. — Gdy zaś Magistrat tutejszy dla niewiadomego jego pomieszkania mieysca, albo wcale w C. K. dziedzicznych krajach nie znaydowania się, iemu tu będącego Adwokata Pana Wolczyńskiego z jego niebezpieczeństwem i kosztem za zastępcę postanowił, z którym zaczęta sprawa podług ustawy sądowej dla C. K. krajow przepisanej prowadzona i rozsądzona będzie, przeto niniejszemi w tym zamiarze napomina się, ażeby w dniu 26 miesiąca Sierpnia roku 1809 albo sam stanął albo zastępcy ustanowionemu, jeżeliby jakowe miał prawne dowody wczesnie przestął, albo nakoniec innego któregokolwiek pełnomocnika obrat, i tutejszemu Sądowi oznaymił, zgola stosownie do przepisow tych przyłożył prawnych środków, któreby ku swey obronie najpotrzebniejszy upatrywał, ile że przeciwne z swego spóźnienia zapasć mogące skutki, sobie samemu przypisać będzie powinien. Tak bowiem opiewają przepisane dla C. K. Krajow prawa.

F. Pohlberg.

Krzyżanowski.

Sebast. Kawski.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa d. 19 Maia 1809.

Plinta.

Magistrat C. K. Stołecznego Miasta Krakowa Galicyi Zachodniej P. Janowi Nepomocnowi Hallerowi niniejszym obwieszczeniem wiadomo czyni: iż P. Ignacy Zukowski u tutejszego Magistratu Krakowskiego przeciw niemu w sprawie o zapłcenie długu zł. r. 2000 żalobę podawszy, o sądową pomoc co sprawiedliwość wymaga dopraszał się. — Gdy zaś Magistrat tutejszy dla niewiadomego jego pomieszkania mieysca, albo wcale w C. K. dziedzicznych krajach nie znaydowania się jego P. Hallera tu będącego Adwokata P. Hruszka z jego niebezpieczeństwem i kosztem za zastępcę postanowił, z którym zaczęta sprawa podług ustawy sądowej dla C. K. krajow przepisanej prowadzona i rozsądzona będzie, on przeto niniejszemi w tym zamiarze napomina się, ażeby w dniu 6 miesiąca Lipca roku 1809 albo sam stanął, albo zastępcy ustanowionemu, jeżeliby jakowe miał prawne dowody wczesnie przestął, albo nakoniec innego któregokolwiek pełnomocnika obrat i tutejszemu Sądowi oznaymił, zgola stosownie do przepisow tych przyłożył prawnych środków, któreby ku swey obronie najpotrzebniejszy upatrywał, ile że przeciwne z swego spóźnienia zapasć mogące skutki sobie samemu przypisać będzie powinien. Tak bowiem opiewają przepisane dla C. K. Krajow prawa.

F. Pohlberg.

de Nikoledon.

Kawski.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Krakowa 'dnia 2 Czerwca 1809.

Kowalski.